

Katechetyczna interpretacja biblijna stanowi przedmiot refleksji dr Beaty Stypułkowskiej od przeszło dwudziestu lat. Pierwsze jej ujęcie zostało opublikowane w 1999 roku – B. Stypułkowska, *Teoretyczne i praktyczne założenia przygotowania katechetów do poprawnej interpretacji tekstów biblijnych z uwzględnieniem form samokształcenia kierowanego*, Kraków 1999, s. 71-105; oraz powtórzone w 2000 roku – A. Długosz, B. Stypułkowska, *Wprowadzenie do dydaktyki biblijnej*, Kraków 2000, s. 35-73 (wydanie w języku rosyjskim: Sankt-Petersburg 2006). Pewne rozszerzenie pierwotnego ujęcia nastąpiło w 2015 roku – B. Stypułkowska, *Biblijna formacja katechetów*, Częstochowa 2015, s. 279-314. Obecnie na podstawie doświadczeń dydaktycznych ze studentami oraz własnych przemyśleń koncepcja katechetycznej interpretacji biblijnej z jednej strony została uproszczona (dając możliwość wyboru pewnych opcji), a z drugiej strony rozszerzona (uwzględniając więcej danych przy interpretacji).

Katechetyczna interpretacja biblijna składa się z następujących etapów: zrozumienie wyrazowe (o czym ten tekst mówi?), zrozumienie teologiczne (co ten tekst mówi o Bogu?) i zrozumienie egzystencjalne (co Bóg mówi do mnie przez ten tekst?). Zrozumienie wyrazowe jest etapem wyjściowym, przygotowawczym i niezbędnym do zrozumienia teologicznego i egzystencjalnego. Praca na tym etapie polega na zrozumieniu sensu wypowiedzi, na które składa się wyjaśnienie występujących terminów, zrozumienie sensu wyrazowego poszczególnych zdań oraz określenie rodzaju i gatunku literackiego. Następnie możliwe jest podjęcie jednego z dwóch kierunków interpretacji: kierunku lingwistyczno-literackiego lub kierunku historyczno-kulturowo-geograficznego. W kierunku lingwistyczno-literackim praca czytelnika może dotyczyć przedstawienia kontekstu bliższego i dalszego perykopy, wyjaśnienia występującego terminu biblijnego (hebrajskiego lub greckiego) i zwrócenia uwagi na jego polskie tłumaczenia, określenia gatunku literackiego. W kierunku historyczno-kulturowo-geograficznym praca czytelnika może odnosić się do odwoływania się do głównych etapów historii Izraela, uwzględnienia specyfiki czasów biblijnych pod względem kulturowym, prawidłowego ukazywania narodu żydowskiego czy też do posługiwania się mapami biblijnymi. Zrozumienie teologiczne jest etapem pośrednim, który koncentruje się głównie na kerygmacie. Kerygmat może być formułowany i wyjaśniany przy pomocy kierunku biblijnego, liturgicznego lub doktrynalnego. Kierunek biblijny polega na wyjaśnianiu jednego tekstu biblijnego przez inne teksty biblijne, uwzględniając treść i jedność całego Pisma Świętego oraz relacje, jakie zachodzą między Starym a Nowym Testamentem; bierze się również pod uwagę związki zachodzące między wybranymi tekstami biblijnymi. Kierunek liturgiczny polega przez powiązanie kerygmatu z tekstami liturgicznymi lub czytaniem biblijnymi z lekcjonarza. Kierunek doktrynalny natomiast polega na wyjaśnianiu kerygmatu przez odniesienie się do wyznania wiary, Katechizmu Kościoła Katolickiego lub innych oficjalnych wypowiedzi Kościoła, ewentualnie do wypowiedzi Ojców Kościoła. Zrozumienie egzystencjalne jest kluczowym, końcowym etapem interpretacji. Istotą tego etapu jest czytanie tekstu biblijnego jako słowa Bożego w celu wprowadzenia go w życie.